

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku A. B.

przy uczestnictwie R. B.

o podział prawa najmu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 września 2010 r.,

zażalenia uczestnika postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 21 maja 2010 r., sygn. akt VII Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 maja 2010 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną R. B. Sąd wskazał, że skarga jest niedopuszczalna, gdyż wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych (art. 519¹ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu skarżący zażądał uchylenia tego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

W orzecznictwie sądowym zgodnie przyjmuje się, że kwalifikacja procesowa sprawy pod kątem jej przynależności do danego trybu albo rodzaju postępowania zawsze powinna być dokonywana przez sąd z urzędu (bądź przed nadaniem sprawie

biegu przez przewodniczącego na podstawie art. 201 § 1 k.p.c.). Taka kwalifikacja skutkuje na przyszłość i jest przesłanką późniejszego stosowania z urzędu przez sąd rozpoznający sprawę określonych regulacji procesowych należących do danego trybu albo rodzaju postępowania. Jednocześnie należy wskazać, że rozpoznanie sprawy w innym trybie albo w innym rodzaju postępowaniu wymaga zarządzenia przewodniczącego lub postanowienia sądu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2007 r., III CZP 11/07, OSNC 2008/2/23, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1997 r., I CKU 155/97, Prok. i Pr. 1998/5/30).

Kwalifikacja prawna sprawy nie może zostać narzucona przez żalącego tym bardziej, że we wcześniej fazie postępowania akceptował kwalifikację przyjętą przez sąd (por. pisma żalącego z dnia 22 lipca 2008 r., 5 sierpnia 2008 r.). Trzeba podkreślić całkowitą nieadekwatność argumentacji żalącego, co wskazuje, że prezentowane stanowisko zostało przyjęte jedynie na potrzebę przekroczenia progu kasacyjnego.

Jedynie na marginesie, nawet przy przyjęciu tego stanowiska żalącego, skarga kasacyjna i tak nie spełniałaby kryterium z art. 398² § 1 k.p.c.

Tak więc skarga kasacyjna żalącego podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna, gdyż wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż kryteria wskazane przez ustawodawcę.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).